

Omstændighed, at saa meget af Nedgangen ogsaa havde ramt Statskassen. Finansministerens Udtalelser om Befalingsmandspersonalet viser netop det, som jeg paa-pegede, at han slet ikke har forstaaet den store principielle Forskel mellem den tidligere Militærstyrke og det nu foreslaaede Gendarmeri. Det drejer sig ikke, som den ærede Finansminister sagde, om, hvorvidt det paagældende Antal Befalingsmænd kan kommandere disse 110 Mand, det kunne de mageligt, det hører der ikke nær saa mange til, men det drejer sig om, hvorvidt de altid ville være tilstrækkelig mange til at føre den Masse Smaapatrouiller, der ofte skulle sendes ud. Navnlig i Begyndelsen, saa længe man ikke er nøje inde i, hvorledes man skal udføre denne ejendommelige Polititjeneste, maa man altid have en Officer eller en meget højt betroet Underofficer til Raadighed. Det er den stærke Udstykning og Spredning af Styrken, der kræve saa mange flere Befalingsmænd end den egentlige Militærtjeneste, men det er jo muligt, at jeg ved at fatte mig meget kort ikke har uddybet denne Betragtning tilstrækkeligt i mine første Udtalelser. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hvervene gik den ærede Finansminister lidt uden om det, jeg havde gjort gældende, idet det jo kan være ganske rigtigt, at disse faste Befalingsmænd ikke kunne paatage sig andre Stillinger, men at de ikke maa paatage sig noget som helst privat Hverv, er en Anomali, som staar helt i Strid med, hvad der er Skik og Brug særlig her i Landet, og ogsaa med, hvad der indrømmes civile Embedsmænd i Vestindien, idet adskillige af dem have private Hverv ved Siden af den Stilling, som de lige saavel som de militære Befalingsmænd fuldstændigt skulle være parate til til enhver Tid at udfylde.

Holger Petersen: Jeg kan fatte mig ganske kort, skønt der kunde være Anledning for mig til at komme ind paa de Bemærkninger, den højtærede Finansminister har fremsat. Jeg har udtrykkelig erkendt, at naar man ikke kunde opnaa en Overenskomst med Kolonialraadene, var der ingen anden Vej at gaa end den, som den højtærede Minister har valgt. Overfor en Ytring af den højtærede Minister og to ærede Medlemmer om, at jeg havde krævet en Mængde Reforme nu med det samme, skal jeg sige, at det har jeg ikke gjort. Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ønskede Finansministeren en lykkelig Haand til at gennemføre de forskellige

Reforme, og saa har jeg nævnt et Par Formaal, som jeg kunde ønske, at man enten her eller paa Finansloven vilde bevilge en 30—40,000 Kr. til, derunder navnlig Uddannelse af unge Mennesker af Befolkningen derovre. Det glædede mig, at Ministeren kan gaa ind paa, at Lotteriets Overskud bliver delt mellem de to Kolonialkasser og St. Thomas' Havn, thi derved aabner der sig jo en Udvej for Havnen. Den højtærede Minister udtalte sig meget anerkendende om Guvernøren, det kan jeg i hver Henseende slutte mig til; jeg anser ham for at være den rette Mand paa den rette Plads. Han er en meget dygtig Mand, og jeg ved, hvor afholdt han er derovre, men desuagtet, naar en Mand har saa store Opgaver, som han har, nemlig at gennemføre de vestindiske Reforme, kan han dog paa et eller andet Punkt se noget forkert. Jeg mener, det er det rette Øjeblik til at gennemføre Kravet om Indfødsret. Ministeren taler om Island, men Loven paa Island er givet af Kongen og Altinget og ikke som Kolonialloven af den danske Lovgivningsmagt. Paa Island er der neppe nogen Fare for, at Vestindianere eller andre Udlændinge skulle faa nogen Magt, dertil er Befolkningen for stor; der er derimod en stor Fare derfor i Vestindien. Og naar St. Thomas Kolonialraad har krævet Indfødsret, mener jeg, vi kunne holde os til dette og ikke bryde os om St. Croix' Kolonialraad, der ikke altid har været heldigt i sine Udtalelser.

Reedtz-Thott: Jeg ønsker kun at gøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse af den højtærede Minister. Han ytrede, at dette, at en Embedsmand ikke vilde fraskrive sig Retten til at faa højere Gage under visse Forhold, naar Konjunkturerne forandrede sig, maatte medføre, at han ogsaa maatte finde sig i, at hans Pension eller Gage blev forringet. Ja, jeg mener ogsaa, at Forholdet ikke i egentlig Forstand kan betragtes som et Kontraktforhold, men for at en Forandring skal kunne ske, maa der dog være kommet noget nyt frem. Lige saa vel som Forhøjelsen sker, fordi der er kommet en ny Situation, lige saa vel maa der foreligge en ny Situation, for at man skal kunne begrunde en Nedsættelse af den Pension, som Embedsmanden hidtil har været berettiget til.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg skal ikke diskutere videre med det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott). Der kan maaske siges noget for